

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Romualda Spyt

w sprawie z powództwa J. B. i J. M.

przeciwko Zespołowi Szkół im. (...) w R.

o przywrócenie do pracy i wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 25 września 2014 r.,

skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w K.

z dnia 24 października 2013 r., sygn. akt V Pa (...),

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódek kwoty po
120 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwany – Zespół Szkół im. (...) w R. – wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 24 października 2013 r.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie prawa procesowego: art. 378 § 1 k.p.c., przez nierozpoznanie sprawy w granicach apelacji, polegające na niewyjaśnieniu wszystkich zarzutów apelacji, w tym zarzutu zaniechania wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego przez Sąd pierwszej instancji i przyjęcia, że „zapewne” to właśnie likwidacja w Zespole Szkolno - Przedszkolnym w K. klas IV-VI spowodowała zwiększenie liczby uczniów w klasach Zespołu Szkół w R., a w konsekwencji niezasadne ustalenie, że w niniejszej sprawie ma zastosowanie przepis art. 23¹ k.p., jak również

nierozpoznanie zarzutu dotyczącego oceny materiału zgromadzonego w niniejszej sprawie niezgodnie z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego, co spowodowało, że zdaniem Sądu pierwszej instancji decyzję co do wymiaru godzin dla poszczególnych nauczycieli dla Zespołu Szkolno - Przedszkolnego w K. podejmował organ prowadzący tę szkołę, a także naruszenie prawa materialnego: art. 23¹ k.p. w związku z art. 59 ust. 6 w związku z ust 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, (jednolity tekst: Dz.U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.), przez błędną wykładnię, polegającą na uznaniu, iż dokonane zmiany organizacyjne w zakresie likwidacji klas IV - VI w Zespole Szkolno - Przedszkolnym w K. stanowią przejęcie zakładu pracy przez Zespół Szkół im. (...) w R., gdy tymczasem pozwany Zespół został jedynie wskazany przez organ prowadzący, jako podmiot który zapewni kontynuację nauki dzieciom likwidowanych klas; art. 45 k.p. w związku z art. 20 ust. 1 pkt 2 i art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (jednolity tekst: Dz. U. z 2014 r., poz. 191), przez błędną wykładnię i przyjęcie, że w przedmiotowej sprawie dokonane wypowiedzenia umów o pracę były nieuzasadnione z powodu braku zastosowania jakichkolwiek kryteriów doboru pracownika J. M. do zwolnienia, jak i ze względu na ustaloną przez Sąd pierwszej instancji możliwość dalszego zatrudnienia powódki J. B. na stanowisku nauczyciela religii zgodnie z posiadaną przez nią misją kanoniczną oraz do nauczania indywidualnego z uwagi na posiadane przez nią kwalifikacje, gdy tymczasem likwidacja klas IV-VI, w których uczyła powódka J. M. w sposób naturalny determinowała wybór tego nauczyciela do zwolnienia, zaś powódka J. B. ani nie posiadała misji kanonicznej do nauczania w Szkole w R., ani nie mogły być jej przydzielone wszystkie wyliczone przez Sąd godziny nauczania indywidualnego z uwagi na brak kwalifikacji; art. 20 ust. 1 pkt 2 Karta Nauczyciela, przez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, polegające na przyjęciu, że zmniejszenie liczby oddziałów w szkole powodujące brak możliwości dalszego zatrudnienia powódek w pełnym wymiarze zajęć, stwarza po stronie dyrektora szkoły obowiązek poszukiwania dla nauczyciela godzin nauczania w innej szkole, podczas gdy przepis ten nie stanowi o takim obowiązku; art. 20 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 20 ust. 3 Karta Nauczyciela, przez jego błędną wykładnię, a w konsekwencji pominięcie, że rozwiązanie z nauczycielem stosunku pracy z powodu

likwidacji lub reorganizacji szkoły jest możliwe tylko raz do roku ze skutkiem rozwiązującym z końcem roku szkolnego i w rezultacie uznanie, że rozpatrywanie wystąpienia przesłanek z art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela należy rozpoznawać w odniesieniu do całego roku szkolnego 2012/2013, a nie na dzień 31 maja 2012r., tj. dzień dokonania powódkom wypowiedzenia umów o pracę; art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela, przez niedostateczne wyjaśnienie stanu faktycznego sprawy i przyjęcie, że: nie zastosowano żadnych kryteriów doboru J. M. do zwolnienia, pomimo że J. M. w Zespole Szkolno - Przedszkolnym uczyła w likwidowanych klasach IV-VI przedmiotów takich jak historia, przyroda i zajęcia techniczne, które to przedmioty po likwidacji klas IV - VI nie były wykładane w Zespole Szkolno - Przedszkolnym w K., a tym samym wybór tej nauczycielki do zwolnienia był naturalny, uwarunkowany dokonanymi zmianami, wzrost liczby uczniów w Zespole Szkół w R. należy łączyć z likwidacją klas IV - VI w Zespole Szkolno - Przedszkolnym w K., gdy tymczasem jedynie dwanaścioro (tj. mniej niż 50%) dzieci ze zlikwidowanych klas IV - VI zdecydowała się na kontynuację nauki w szkole w R., zaś zwiększenie liczby uczniów w tej szkole wiązało się głównie z równoczesną reorganizacją Zespołu Szkół im. (...) w D., skutkującą likwidacją gimnazjum w D. i przejściem gimnazjalistów do Zespołu Szkół im. (...) w R., 4 godziny nauczania indywidualnego przyznane J. W. mogły zostać powierzone powódce J. B., pomimo że nie posiadała ona uprawnień do prowadzenia rehabilitacji, w przeciwieństwie do nauczyciela J. W., 1 godzina nauczania indywidualnego przyznana I. M. mogła zostać powierzona powódce J. B., pomimo że nie posiadała ona uprawnień do prowadzenia terapii pedagogicznej, w przeciwieństwie do nauczycielki I. M., 13 godzin nauczania indywidualnego przyznane A. C. mogły zostać powierzone powódce J. B., pomimo że nie posiadała ona doświadczenia w pracy z gimnazjalistami z zaburzeniami psychofizycznymi, dokonane zmiany organizacyjne w Zespole Szkolno - Przedszkolnym w K. nie uniemożliwiały zatrudnienia powódki J. B. w pełnym wymiarze zajęć, podczas gdy likwidacja w tej szkole klas IV-VI z dniem 31 sierpnia 2012 r. powodowała, że brak było godzin do zapewnienia powódce pełnego wymiaru zajęć w roku szkolnym 2012/2013, powódka J. B. posiadała misję kanoniczną do nauczania lekcji religii w Zespole Szkół im. (...) w R., podczas gdy jej misja dotyczyła wyłącznie Zespołu Szkolno - Przedszkolnego w K.

Skarżący wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, „ponieważ skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona wobec istotnych naruszeń przez Sąd Okręgowy w K. przepisów postępowania, jakie legły u podstaw zaskarżonego wyroku, skutkujących niezgodnym z prawem oraz poczuciem sprawiedliwości rozstrzygnięciem, które to uchybienia w niewątpliwy sposób wpłynęły na wynik przedmiotowej spraw, a polegających na rażącym naruszeniu art. 378 § 1 k.p.c. polegające na niewyjaśnieniu wszystkich zarzutów apelacji, w tym zarzutu zaniechania wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego i przyjęcia, że <<zapewne>> to właśnie likwidacja w Zespole Szkolno - Przedszkolnym w K. klas IV-VI spowodowała zwiększenie liczby uczniów w klasach Zespołu Szkół im. (...) w R., a tym szkoła ta przejęła w rozumieniu art. 23(1) k.p. zadania w zakresie nauczania na poziomie zlikwidowanych klas IV-VI w Zespole Szkolno - Przedszkolnym w K., a także z uwagi na fakt, że Sąd drugiej instancji rażąco naruszył art. 20 ust. 1 pkt 2 Karta Nauczyciela przez niedostateczne wyjaśnienie stanu faktycznego sprawy”.

Powódki wniosły o wydanie postanowienia o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie i – w obu przypadkach – zasądzenie od strony pozwanej kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne (pkt 1), istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (pkt 2), zachodzi nieważność postępowania (pkt 3) lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (pkt 4). W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Gdy idzie o przyjęcie skargi do rozpoznania z uwagi na jej oczywistą zasadność, trzeba przypomnieć, że w świetle utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego przesłanka ta wynika zwykle z oczywistego, widocznego *prima facie*

naruszenia przepisów prawa polegającego na sprzeczności wykładni lub stosowania prawa z jego brzmieniem lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji. Nie chodzi zatem o takie naruszenie prawa, które może stanowić podstawę skargi w rozumieniu art. 398⁴ k.p.c., lecz o naruszenie kwalifikowane (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, LEX nr 453107, z dnia 25 lutego 2008 r., I UK 339/07, LEX nr 453109, z dnia 26 lutego 2001 r., I PKN 15/01, OSNAPiUS 2002 nr 20 poz. 494, z dnia 17 października 2001 r., I PKN 157/01, OSNAPiUS 2003 nr 18, poz. 437, z dnia 8 marca 2002 r., I PKN 341/01, OSNP 2004 nr 6, poz. 100, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, LEX nr 375616). Jeżeli więc przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżącego, że skarga jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁴ § 1 w związku z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), powinien on w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący, w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawić argumenty na poparcie tego twierdzenia, koncentrując się na wykazaniu kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, LEX nr 82274). Takiego wywodu w uzasadnieniu skargi jednak brak.

Dodać też trzeba, że wbrew twierdzeniom skarżącego, Sąd drugiej instancji ustosunkował się do wszystkich podniesionych w apelacji zarzutów dotyczących naruszenia prawa procesowego. Między innymi podzielił ocenę materiału dowodowego dokonaną przez Sąd pierwszej instancji, który połączył wzrost liczby uczniów w Zespole Szkół w R. z likwidacją klas IV-VI w Zespole Szkolno-Przedszkolnym w K.. Wynikający z art. 378 § 1 k.p.c. obowiązek rozpoznania sprawy w granicach apelacji oznacza zarówno zakaz wykraczania poza te granice, jak też nakaz merytorycznego rozważenia wszystkich zarzutów podniesionych w apelacji, co w sposób oczywisty nie oznacza obowiązku Sądu uwzględnienia podnoszonych w niej zarzutów.

Jeśli zaś chodzi o naruszenie art. 20 ust. 1 pkt 1 Karty Nauczyciela, to mimo że skarżąca stawia zarzut niedostatecznego wyjaśnienia stanu faktycznego, w istocie z przedstawionej argumentacji wynika, że w jego ramach kwestionuje

podstawę faktyczną zaskarżonego wyroku. Nie chodzi zatem o braki w ustaleniach faktycznych, które nie pozwalałyby na prawidłową subsumcję tej normy prawnej, ale zwalczanie ustaleń faktycznych, które doprowadziły Sąd do uwzględnienia roszczeń powódek.

Podsumowując, sformułowane przez skarżącego zarzuty dotyczą w istocie ustaleń faktycznych i oceny dowodów dokonanych przez sądy *meriti*, co zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. uchyla się spod kontroli kasacyjnej.

Skarżąca nie zdołała zatem wykazać, że zachodzi potrzeba rozpoznania jej skargi przez Sąd Najwyższy, wobec czego z mocy art. 398⁹ k.p.c. należało postanowić jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto na mocy art. 98 k.p.c. w związku z § 11 ust. 1 pkt 1 w związku z § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).